

de, at hvis det her lovforslag bliver vedtaget, så har vi ikke længere nogen problemer.

Lad nu være med at komme for godt i gang. Erkend, at man har misset i de 8 år, der er gået. Man ærgrer sig over, at man nu, 2 minutter i 12, skal til at flikke endnu et forsøg frem, så man kan opretholde alle de pæne ord om det gode arbejdsmiljø, som man jo reelt ikke har gjort noget særlig ved.

Til hr. Ole Sohn: Ih, hvor lyder det pænt, når man hører hr. Ole Sohn tale om, at yderligere afgifter kun rammer de slemme. Det er fuldstændig som at høre om pinsepakke og miljøafgifter. Miljøafgifter skulle også kun ramme de slemme og dem, der svinede. Men vi ved alle sammen godt, hvor det hele er endt: Det er endt som en ekstra skat. Og det er det her altså også, og det er derfor, det er kritisabelt, for det fremmer ikke arbejdsmiljøet.

Men der er en række andre gode tiltag i det her lovforslag. Så uanset, hvad der sådan i øvrigt er blevet sagt, har vi faktisk en positiv tilgang til mange af de ting, forudsat naturligvis, at regeringen er interesseret i at forhandle, og man ikke bare vil sende en hel masse op at hyle og skrike her, for så får vi jo ikke nogen aftale.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Hvis man skal forhandle med nogen, kræver det jo, at dem, man skal forhandle med, har et konstruktivt udspil.

Derfor er der jo god grund til at spørge her i dag, hvad det egentlig er, Venstre vil på de her områder. Når man kritiserer regeringen for, at der ikke er sket noget i de sidste 8 år, hvad var det så for et råd, Venstre måske har givet? Måske har vi ikke hørt det. Det ville da være dejligt at vide, hvad det er, vi har forsømt. For i de 8 år, der er gået, er der taget masser af initiativer.

Det, Venstre vil og ville – det så vi jo, da Venstre havde magten – var jo for eksempel at foreslå nye erhvervszoner. Hvad foreslog man der? At ferieloven ikke skulle gælde, og at arbejdsmiljøloven skulle sættes ud af kraft. Det er deregulering. Man har ikke ét eneste bevis på, at en sådan politik vil virke.

Dernæst siger man fra fru Charlotte Antonsens side, at det bare er en ny afgift. Anerkender man ikke, at der ligger i det lovforslag her, at hvis man har et godt arbejdsmiljø, bliver man certificeret, og så får man pengene retur?

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Jamen fru Charlotte Antonsen, jeg vedkender gerne – og jeg har været med i alle 8 år – at vi undervejs har lavet en række ændringer af arbejdsmiljøloven: bedre uddannelse til sikkerhedsrepræsentanterne, bedre sikkerhedsorganisation, kvalitetssikring af bedriftssundhedstjenesten osv. osv.

Når jeg husker tilbage på de år, husker jeg det faktisk sådan, at hver gang vi har diskuteret de her ting, har vi aldrig hørt andet end nej og nej og nej og atter nej fra Venstres side.

Vi oplever også år ud og år ind, at Venstre fremsætter en lang, lang, lang række beslutningsforslag, hvor man pålægger regeringen at gøre dette og hint, men vi har aldrig nogen siden set et initiativ fra Venstres side, når talen er om arbejdsmiljø – jo, en enkelt gang, hvor man fremsatte forslag om at ophæve en lang række regler. Men det er også det eneste, aldrig noget, der kan virke konstruktivt og i den rigtige retning. Hvornår ser vi det?

Jeg har dog bemærket de positive meldinger, fru Charlotte Antonsen også kom med i dag. Der er dog en nuanceforskel i forhold til tidligere, og det vil jeg gerne kvittere for.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Så er det fru Jette Gottlieb, og det er ét minut.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Vi står i en diskussion nu: Hvad er det, der forårsager, at arbejdsmiljøet er dårligt?

Jeg kan da se en lang række eksempler på det. Jeg kan f.eks. se, at ved nogle af de seneste forbedringstiltag, der blev lavet med de arbejdsmiljøændringer, der kom i 1997, skete der jo simpelt hen det, at arbejdsgiverne gik i strejke. De meldte sig ud af de organer, der skulle etablere samarbejdet og alt det, så jeg er ikke i tvivl om, at arbejdsgiverne har et tungt og stort ansvar for, at tingene ikke fungerer.

Man kan diskutere, hvorfor vi havner i den situation, og man kan diskutere, hvad konsekvenserne er. Men der er ikke nogen tvivl om, at den praktiske konsekvens ude på arbejdspladserne har været, at arbejdsmiljøet ikke er blevet bedre. Den konstatering gør fru Charlotte Antonsen også, men hun går ikke skridtet videre og spørger: Jamen hvad er det så for nogle ting, der skal til? For mig er det klart, at den måde, man kan gribe en sådan situation an på, lige præcis er at